

ВЪЗВАНІЕ

КЪМЪ

БЪЛГАРСКИТЪ ГРАЖДАНИ.

БЪЛГАРСКИ ГРАЖДАНИ!

Двадесетъ години вече изминаха, отъ какъ или се наслаждаваме съ свободенъ политически животъ, за който сме дали толкова много нравствени и физически жертви. Двадесетъ години вече изминаха, отъ когато многострадалния нашъ народъ бѣ изложенъ на най жестоки испития, на най-нечути мъки, каквито може да измисли само единъ дивъ, варварски народъ, като турците.

Пенелопидата на Батакъ, Клисера, Перушица още не сѣ зарасла и свидѣлствуватъ за това.

Сжщото нѣщо се навършва постоянно надъ българитѣ въ робска Македония. Неотдавнашнитѣ влацѣта на Арменцитѣ, насилната и диващанитѣ надъ Британитѣ сѣ всегашна участъ на тѣзи наши братя.

Днесъ отъ задъ Осоговитѣ се чуватъ пакъ пискъта на дѣцата, вопилтѣ на женитѣ, плача на старцитѣ.

Батакъ се повтара!

Български граждани!

Нъ 19 г. и. турекитѣ власти заловили пушки у българското население въ **Виница** (Кочанско), и бишбузуска селянъ, подпомогнатъ отъ редовенъ аскеръ, обсажда **Ночани**, **Щипъ**, **Оризари**, **Виница**, **Прѣсека**, **Лѣски**, **Дагобраца**, **Липецъ**, **Къшлиитѣ**, **Зърнавици**, **Блатецъ**, **Грълени**, **Биглата** и мн. още села и пазани въ Кочанско и Щипско.

Всѣчкото българско население на тѣзи села и пазани е изложено безъ никакво съпротивление.

Българекитѣ учители и свещеници, мъжлетѣ и женитѣ, старцитѣ и дѣцата се плагатъ на произволъ и нечути мъки, каквито може да измисли фанатизма и разюзданата диващина на едно варварско племе.

Женитѣ и дѣвоцитѣ се изнасилватъ, мъжлетѣ се мъчатъ и убиватъ; на едни се възвиратъ борови клечки подъ ноктитѣ и се запалватъ; на други се стегатъ черепъ съ мокри вѣжъ до като пазватъ очитѣ и последна смъртъ; на трети се поставитъ дървета между прститѣ, които отъ послѣ се стѣгатъ и чупитъ; четврти се обвѣгатъ съ главата на долу и се амалгъватъ до като уржатъ; пети се застанятъ да ходятъ по дъска, навити съ игла; шести се съсичатъ и тжикатъ отъ кавалерията. А ридѣтъ на свещеницитѣ се намазватъ съ катранъ, водѣватъ се къмъ градитѣ и се запалватъ!

И всичко това придружено съ най-оскърбителни, съ най-гнусни ругателства!

Не! ние се отказваме да нареждаме всички бесчовѣчни и дивни мъки и тега, на които се плагатъ българитѣ; мъки и тега, за каквито ни не разбира даже историята на испанската инквизиция.

Селата и градоветѣ горятъ, населението се сѣче, стреля, убива!

Български граждани!

Ето на какви тежки испития сѣ пазожени нашитѣ сънародници въ онази злочеста страна, дѣто всячко се сили да убие българщината, снизена прѣвъ толкова дълги вѣкове.

Ето какво ни разправятъ избѣгналитѣ въ нашия градъ кметници изъ Кочанско и Щипско, числото на които до тоя часъ възлиза на около 150 *) и което слѣдъ нѣколко дена ще порастне много повече.

Тѣхнитѣ бащи и майки, тѣхнитѣ жени и дѣца, братя и сестри сѣ може би загинали до сега, а тѣ случайно сѣ могли да избѣгнатъ отъ явна смъртъ.

Български граждани!

Тѣзи клеги бѣжанци и бѣжанки, опървани, боси, гладни, намжчени на тѣлзи на тѣлзи притиснатъ ежедневно, за да тържатъ подслонъ и утѣха между свободнитѣ свои братя.

А като така, нека ние, свободнитѣ българи въ князеството, се покажемъ истински тѣхни братя, нека утѣшимъ тѣхнитѣ разбиты сѣрдца, нека облекчимъ болятѣ имъ, нека най-послѣ имъ се притечемъ на помощъ кой съ какво можежъ: пари, храна, обляло и др.

Всѣчки пожертвования, каквито и да бѣдатъ тѣ, ще се приематъ съ най-голяма благодарность отъ комитѣта, който се грижи за настаниванieto и пропитанieto на бѣжанцитѣ.?)

Гр. *Кюстендилъ*, 25 ноември 1897 год.

Членове на комитѣта:

Д. п. Г. Беровски,
М. Камбуровъ,
Ив. Кеповъ,
В. Котевъ,
Д. Кушевъ,
Д. Пейчевъ.

*) Между тѣхъ има жени и дѣца, трима учители и двама свещеници.

?) Пожертвованията и списѣка на пожертвувателитѣ се испращатъ на адресъ: Д. п. Г. Беровски.